

Carta del conseller Jordi Turull

Presó dels lledoners, agost de 2018

Benvolgut president i amic. Moltes gràcies per ser avui a Josa a la Festa dels Càtars. Desitjo que amb la teva estada avui aquí puguis comprendre, ni que sigui una mica, perquè per mi és tant especial Josa.

Veuràs que el Camí dels Bons Homes, per força havia de passar per Josa. Perquè si una cosa té Josa són bons homes i extraordinàries dones. Un petit però per mi, un gran gest la teva presència avui aquí. Recordo i no fa pas tant, que et vaig venir a escoltar, convidat per la Rut, a Gósol, a una de les teves magnífiques xerrades sobre la història de l'11 de setembre de 1714.

Qui ens ho hauria de dir que avui tu series a Josa com a President de Catalunya i jo escriuria aquesta carta des de la cel.la de la presó. Però una cosa i l'altre tenen el mateix motiu i explicació: I es la nostra estima i el nostre compromís insubornable amb Catalunya i la llibertat. Un compromís que ve de molt lluny.

Sempre ens toca estar es espais diferents, però defensant el mateix. I així seguirem a les verdes i les madures i sempre al costat dels bons homes i dones. Els que volem pacíficament engrandir la justícia , la democràcia i la llibertat, i mai al costat dels que autoritàriament ho volen empetitir.

No és que m' en vagi per les branques i em desviï del que avui us reuneix aquí a Josa. Però tancat a la cel.la de la presó escrivint i pensant en Josa i els de Josa, no puc evitar que se m'humitegin els ulls perquè l'enyorança es enorme. I es enorme l'enyorança de Josa perquè es enorme la meva estima per Josa.

Tanco el ulls i us veig. Us imagino a totes i tots, aquí on sou, m'emociono no ho puc evitar. Em venen al cap milers de records, de vivències de paisatges. En venen al cap les vostres fesomies. La d'aquells que m'heu vist créixer, la dels que hem crescut junts, i la dels que jo us he vist créixer /néixer .

Avui no m'heu de fer cap reconeixement ni entregar cap guardó. El millor regal mel van fer els meus pares quan tenia 7 anys, i van decidir que aquest poble formaria part de la nostra vida, El mateix regal que després jo li vaig fer a la Blanca i després a la Laura i la Marta. Vosaltres la gent de Josa sou el regal.

No sé quan trigaré a ser amb vosaltres, a seure a l'escala de Cal Magre a petar la xerrada o a pujar i fer un "bocinet" del Cadí, o anar a esmorzar a peu fins a Gósol, o a menjar les excel·lents patates fregides que fa la Silvia o els millors canelons del país "sense formatge" del Diego, o recomanar a tothom que arriba que compri els formatges de la Mercè i el Raul, que són els millors del mon, o a preparar alguna sardinada o botifarrada a la plaça.

No se quan trigaré a ser de nou amb vosaltres. I no ho se perquè això no va de justícia, va d'escarment. I escarment a costa del que sigui.

El que si que se es que seguiré ferm amb les meves conviccions i sense rancúnies ni ressentiments. Seguiré el camí dels Bons Homes i les magnífiques dones.

El que si que se, es que no hi haurà cap presó que m'impedeixi tancar els ulls, imaginar-vos , enyorar-vos i estimar-vos.

Gràcies Josa per tant!

Gràcies Josa per tot

Jordi Turull